

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 27 sierpnia 2024 r.

DIH-3.707.85.2024.MB „informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH-3.110.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 poz. 572), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 15 maja 2024 r. wymierzającej KIK TEXTIL Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 4 000 zł na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 2 ww. ustawy,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

- 1) **uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
- 2) **orzeka co do istoty sprawy w ten sposób, że przedsiębiorcy KIK TEXTIL Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu wymierza karę pieniężną w wysokości 4 000 zł na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy.**

UZASADNIENIE

W dniach od 12 do 25 września 2023 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia D/KO.UH.8361.103.2023 z 12 września 2023 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie, należącym do przedsiębiorcy [xxx xxxxxx xx xxxxx xxxxxxxxxxxxxx] (zwanego dalej: „stroną”, „przedsiębiorcą”).

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, 10 sierpnia 2023 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, który obejmował kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r., poz. 168) zwanej dalej: „ustawą o cenach”. Zawiadomienie doręczono 16 sierpnia 2023r.

W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH wytypowali do kontroli 10 partii produktów oferowanych w obniżonych cenach. Produkty te znajdowały się na wieszakach, stojakach lub na półkach regałów, nad którymi na czerwonych plakatach

umieszczono napis: „Wyprzedaż” oraz znak „%” oraz wskazanie ceny od... . Na etykietach lub opakowaniach tych produktów uwidocznione zostały dwie ceny (bez przekreśleń) lub trzy ceny (w przypadku dwóch czerwonych metek cena przy kodzie kraju została przekreślona). Ceny znajdowały się przy kodzie kraju jako oryginalny nadruk na etykiecie/opakowaniu produktu oraz na naklejonych na etykietę lub opakowanie czerwonej metce (6 produktów) lub dwóch czerwonych metkach (2 produkty) lub jednej metki w kolorze białym i drugiej czerwonej (2 produkty). Ponadto na naklejonych na produktach metkach (białych i czerwonych) podano, jak ustalono w toku kontroli daty, od których obowiązuje dana cena. Podane ceny (dwie lub trzy) jak i daty nie posiadały wyjaśnień czego dotyczą (na metkach znajdowały się jedynie cyfry bez żadnych opisów). Przy wejściu do sklepu, przy stanowisku kasowym oraz na tablicy informacyjnej za stanowiskiem kasowym umieszczona została informacja „Ważne informacje dla Klientów o cenach na metkach produktów objętych obniżką”. Informację przedstawiono zarówno w formie opisowej jak i graficznej.

Ponadto dla 5 z kontrolowanych produktów sprawdzono prawidłowość podania ceny produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, stwierdzając dla jednego z nich uwidocznienie ww. ceny niezgodnej z historią księgową sprzedaży.

Na podstawie dokonanych ustaleń w toku kontroli stwierdzono, że informacje cenowe dla wszystkich skontrolowanych 10 produktów nie spełniają wymogów art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwanej dalej: „ustawą o cenach” oraz § 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”.

Ustalenia kontroli udokumentowano w protokole kontroli z 25 września 2023 r. (nr akt: D/KO.UH.8361.103.2023), który pismem z 28 września 2023 r. przekazano przedsiębiorcy. Strona nie wniosła uwag do ww. protokołu.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) - dalej jako: „Kpa” w związku z art. 28 Kpa, Wielkopolski WIIH zawiadomieniem z 15 kwietnia 2024 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w sprawie nałożenia kary pieniężnej za brak uwidocznienia informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadać się, co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w sprawie oraz składać wnioski dowodowe. Ponadto Wielkopolski WIIH zwrócił się do strony o przesłanie informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych za rok 2023. Strona nie skorzystała z ww. uprawnienia, przekazała jedynie dane przychodu z CIT-8 za 2023 r.

Dnia 15 maja 2024 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o cenach oraz art. 104 § 1 Kpa wydał decyzję (nr akt: D/KO.UH.8361.103.2023), na mocy której na przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 4 000 zł na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o cenach, za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 2 ww. ustawy.

Dnia 21 czerwca 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH, odwołanie od decyzji z 15 maja 2024 r. W odwołaniu strona na

podstawie 138 § 1 pkt 2 Kpa wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz umorzenie w całości postępowania przed organem pierwszej instancji, zarzucając naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy o cenach w związku z § 2 w związku z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, art. 11 Prawa przedsiębiorców oraz 7a § 1 Kpa w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach oraz art. 77 § 1 Kpa i art. 80 Kpa .

Pismem z 28 czerwca 2024 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Pismem z dnia 12 lipca 2024 r. strona zwróciła się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o zawieszenie postępowania podjętego w wyniku złożenia odwołania od decyzji Wielkopolskiego WIIH z 15 maja 2024 r. z powodu zawistej przed WSA w Warszawie sprawy ze skargi przedsiębiorcy na decyzję Prezesa UOKiK (sygn. akt V SA/WA 1580/24), której przedmiotem jest analogiczny stan faktyczny do stanu faktycznego występującego w niniejszej sprawie, a zatem WSA rozstrzygnie prawidłowość podejścia strony w zakresie sposobu prezentowania cen. Strona wskazała, że rozstrzygnięcie sprawy skargi na decyzję Prezesa UOKiK (sygn. akt V SA/WA 1580/24) będzie miało znaczenie precedensowe dla niniejszego postępowania i w jej ocenie sprawa ze skargi na decyzję Prezesa UOKiK może nosić znamiona „zagadnienia wstępnego”, o którym mowa w art. 97 § 1 pkt 4 kpa. Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2024 r. Prezes UOKiK odmówił zawieszenia postępowania administracyjnego podjętego w wyniku złożenia odwołania od decyzji Wielkopolskiego WIIH z 15 maja 2024 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Natomiast art. 4 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Sposób uwidaczniania cen towarów i usług określa przepis szczególny wydany na podstawie art. 4 ust. 6 ww. ustawy, tj. określony w rozporządzeniu Ministra Rozwoju. W myśl § 3 ust. 1 tego rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu, o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji Wielkopolskiego WIIH z 15 maja 2024 r. (D/KO.UH.8361.103.2024), na mocy której na przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 4 000 zł na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 2 ww. ustawy.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził dokładną analizę ustaleń kontroli, na podstawie których organ pierwszej instancji wszczął postępowanie administracyjne, a następnie wydał decyzję oraz treści zaskarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty strony zawarte w odwołaniu.

Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o cenach, co spowodowało konieczność nałożenia przez Wielkopolskiego WIIH kary pieniężnej. Ustalenia kontroli dały podstawę do wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Jednakże Wielkopolski WIIH wydając 15 maja 2024 r. decyzję wskazał naruszenie art. 4 ust. 2 ww. ustawy. Organ drugiej instancji w wyniku analizy zgromadzonego materiału w sprawie zauważa, że przy 10 produktach oferowanych do sprzedaży w obniżonych cenach na metkach dołączonych do produktów uwidoczniło dwie lub trzy ceny, tj. podając jedynie ich wartości

liczbowe umieszczone przy kodzie kraju jako oryginalny nadruk na etykiecie/opakowaniu oraz na kolorowych naklejkach (białych i czerwonych). Taki sposób uwidocznienia cen produktów jest niejednoznaczny i budzący wątpliwości - co narusza art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, ponieważ konsument nie ma jasnej i przejrzystej informacji odnośnie do ceny, którą powinien zapłacić za produkt. Ponadto w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznienia obok informacji o obniżonej cenie również informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki na co wskazuje art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. W przedmiotowej sprawie przedsiębiorca nie wskazał na etykietach, która cena jest najniższą ceną, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Tym samym stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości naruszały art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o cenach. Zaznaczyć przy tym należy, że artykuł określający wysokość sankcji z tytułu przedmiotowego naruszenia, tj. art. 6 ust. 1 wskazuje, że jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Należy podkreślić, że zmiana kwalifikacji czynu przez Prezesa UOKiK nie ma wpływu na wysokość wymierzonej kary administracyjnej.

W ocenie Prezesa UOKiK zgromadzony w sprawie materiał jest rzetelny i spójny. Stwierdzony w toku kontroli stan faktyczny został opisany w protokole kontroli oraz jego załącznikach. Co więcej, zarówno stan faktyczny, jak i stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o cenach, a co za tym idzie zasadność nałożenia kary pieniężnej, nie budzi wątpliwości organu drugiej instancji. Sam przedsiębiorca nie neguje stwierdzonego stanu faktycznego, a głównie wskazuje na błędną interpretację przepisów dotyczących uwidaczniania cen.

Podsumowując organ drugiej instancji wskazuje, że w niniejszej sprawie, stwierdzone nieprawidłowości naruszały postanowienia art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. Prezes UOKiK wydał decyzję uchylającą skarżoną decyzję oraz orzekł w sprawie co do istoty w ten sposób, że nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 4 000 zł na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy. Tym samym, organ drugiej instancji uznał, że ceny uwidoczniono w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości oraz nie uwidoczniono najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Organ drugiej instancji orzekając jak powyżej, tak jak organ pierwszej instancji, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił kryteria wymiaru kary wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o cenach przez przedsiębiorcę oraz uzyskane przez niego korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L z 2017 r. Nr 345, str. 1, ze zm.).

Oceniając stopień naruszenia obowiązków, Prezes UOKiK podobnie jak Wielkopolski WIiH, uznał go jako wysoki. Informacja o cenie oraz najniższej cenie produktu, która obowiązywała

w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki są jednymi z ważniejszych czynników mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie produktu przez konsumenta w sytuacji, gdy przedsiębiorca komunikuje obniżkę ceny. Powinny być one prawidłowo uwidocznione w miejscu sprzedaży, tak aby umożliwić konsumentom dokonanie oceny czy prezentowana obniżka jest w istocie opłacalna i tym samym dokonanie świadomego i korzystnego pod względem ekonomicznym wyboru. Organ drugiej instancji, uznał, że waga i skala naruszonych obowiązków była znaczna. Przedsiębiorca jest odpowiedzialny za uwidocznienie cen 10 produktów (na 10 partii objętych kontrolą, co stanowi 100 % skontrolowanych) w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości oraz za brak uwidaczniania dla tych produktów w miejscu sprzedaży detalicznej w przypadku informowania o obniżce ceny towaru, obok informacji o obniżeniu ceny, również pełnej informacji o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, a dla jednego z nich uwidocznienie wartości najniższej ceny z 30 dni przed obniżką niezgodnej z historią księgową sprzedaży, co narusza przepisy art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach. Przepisy te zostały ustanowione w celu przekazywania konsumentom pełnych i niebudzących wątpliwości informacji o obniżce cen towarów i usług. Uwidocznienie na etykietach dołączonych do produktów dwóch lub trzech cen bez podania objaśnienia co dana cena oznacza, w szczególności w odniesieniu do ceny, którą konsument ma zapłacić oraz najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w sposób istotny narusza interesy konsumentów. Uniemożliwia to konsumentom samodzielne, bez podejmowania dodatkowych działań, poznanie informacji o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Naruszenie obowiązków uwidaczniania informacji cenowych stwierdzono w dniu kontroli. Jednocześnie organ pierwszej jak i drugiej instancji, uwzględnił, iż wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez Wielkopolskiego WIIH do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, ujawniono w wyniku kontroli ww. nieprawidłowości.

Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że jest to pierwszy przypadek stwierdzenia przez Wielkopolskiego WIIH naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów dotyczących uwidaczniania cen.

Wymierzając karę pieniężną uwzględniono również przekazane przez stronę informację dotyczące wielkości obrotu i przychodu. Przesłanka dotycząca sankcji nałożonych na spółkę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 4 000 zł jest właściwa do spełnienia celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta (Dz. Urz. UE. L Nr 328, str. 7), dalej jako: „dyrektywa Omnibus” i proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości. Ponadto zauważa, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy wynosi do 20 000 zł.

W odwołaniu przedsiębiorca zarzucił naruszenie:

- 1) art. 4 ust. 2 ustawy o cenach w związku z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju poprzez ich błędną wykładnię, w ramach której organ pierwszej instancji przyjął, że obowiązek podania najniższej ceny towaru przecenionego w ciągu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki może być zrealizowany jedynie poprzez umieszczenie dodatkowej, słownej informacji w tym zakresie na etykiecie przecenionego towaru, w sytuacji gdy wniosku takiego nie usprawiedliwia ani treść rzeczonych przepisów ani też cel, dla realizacji którego zostały ustanowione, a w konsekwencji uznanie, że strona narusza przepis art. 4 ust. 2 ustawy o cenach;
- 2) art. 11 Prawa przedsiębiorców oraz art. 7a § 1 Kpa w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach poprzez ich niezastosowanie, wskutek czego organ pierwszej instancji rozstrzygnął na niekorzyść strony wątpliwości interpretacyjne dotyczące treści przepisu art. 4 ust. 2 ustawy o cenach, polegające na braku pewności, czy obowiązek podania najniższej ceny towaru przecenionego w ciągu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki może być zrealizowany jedynie poprzez umieszczenie dodatkowej, słownej informacji w tym zakresie na etykiecie przecenionego towaru;
- 3) art. 7, 77 § 1 i 80 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej poprzez wybiórcze i dowolne zamiast wszechstronnego i swobodnego rozpatrzenie materiału dowodowego zebranego w sprawie, wskutek czego organ za udowodnioną okoliczność uznał nieprawidłowości w zakresie przekazywania przez stronę informacji o najniższej cenie z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, polegające na niewidocznieniu takiej informacji, podczas gdy z całości materiału dowodowego wynika, że:
 - liczbowa informacja o najniższej cenie obowiązującej w ciągu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki była uwidoczniiona na metce każdego z produktów,
 - dodatkowa informacja słowna o najniższej cenie z 30 dni przed obniżką została udostępniona w bezpośredniej bliskości produktów;

a w konsekwencji

- 4) art. 6 ust. 1 ustawy o cenach poprzez jego błędne zastosowanie i nałożenie na stronę administracyjnej kary pieniężnej w sytuacji, gdy nie zostały spełnione do tego przestanki, ponieważ strona wypełniła wszystkie obowiązki określone w art. 4 ust. 2 ww. ustawy.

Odnosząc się do powyższych zarzutów Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Wprowadzenie powyższego przepisu nastąpiło ustawą o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw z dnia 1 grudnia 2022 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581). Zmiana ta była podyktowana koniecznością ochrony konsumenta przed tzw. „rzekomymi obniżkami”. Jak bowiem wynika z Wytycznych dotyczących wykładni i stosowania art. 6a dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE C 2021 Nr 526 str. 130) „Celem tego co najmniej 30-dniowego okresu odniesienia jest uniemożliwienie podmiotom gospodarczym zonglowania cenami i przedstawiania fałszywych obniżek cen, np. podnoszenia ceny na krótki okres, aby następnie ją obniżyć i przedstawić jako (znaczącą) obniżkę ceny, co wprowadza konsumentów w błąd. Wspomniany 30-dniowy okres na ustalenie „wcześniejszej” ceny odniesienia jest zatem gwarancją, iż cena

odniesienia jest prawdziwa, a nie stanowi jedynie narzędzia marketingowego, które ma wywołać wrażenie atrakcyjności obniżki.”.

Do kontroli wytypowano 10 partii produktów oferowanych w obniżonych cenach, tj. znajdujące się na wieszakach, stojakach lub na półkach regałów, nad którymi na czerwonych plakatach umieszczono napis: „Wyprzedaż” oraz znak „%” oraz wskazanie ceny od... . Zakwestionowano sposób prezentacji cen uwidocznionych przy wszystkich skontrolowanych produktach. Na dołączonych do wyrobów etykietach lub opakowaniach tych produktów uwidoczniono dwie lub trzy ceny i nie wskazano, która z podanych cen jest ceną obowiązującą a która najniższą ceną obowiązującą w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Ponadto na naklejonych na etykietach lub opakowaniach metkach (białych i czerwonych) podano, jak ustalono w toku kontroli daty, od których obowiązuje dana cena. Podane ceny (dwie lub trzy) jak i daty nie posiadały wyjaśnień czego dotyczą (na metkach znajdowały się jedynie cyfry bez żadnych opisów). Natomiast przy wejściu do sklepu, przy stanowisku kasowym oraz na tablicy informacyjnej za stanowiskiem kasowym umieszczona została informacja „Ważne informacje dla Klientów o cenach na metkach produktów objętych obniżką”. Wskazywała ona, że czerwona naklejka pokazuje aktualną cenę sprzedaży - po obniżce oraz wyjaśnia, że najniższa cena z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki została umieszczona na metce obok kodu kraju. Informację przedstawiono zarówno w formie opisowej jak i graficznej.

W ocenie Prezesa UOKiK umieszczenie na sali sprzedażowej a nie w bezpośredniej bliskości produktu (na etykiecie cenowej) objaśnienia znaczenie poszczególnych wartości liczbowych podanych na etykietach nie spełnia wymagań dotyczących uwidocznienia informacji cenowych i nie jest czytelny dla konsumenta, wymaga od konsumenta podjęcia dodatkowych działań, znalezienia i zapamiętania objaśnień wskazanych na ww. plakatach. Należy także zaznaczyć, że w przypadku jednego produktu ustalono, że uwidocznienia najniższa cena z ostatnich 30 dni przed obniżką (jej wartość liczbową) była niezgodnej z historią księgową sprzedaży.

Prezes UOKiK informuje, że w jego ocenie stwierdzony stan faktyczny polegających na podaniu na etykietach cenowych dwóch lub trzech cen bez jednoczesnego wskazania, która cena jest ceną, jaką konsument powinien zapłacić za produkt po obniżce, a która najniższą ceną jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, dał podstawę do uznania, że uwidoczniono ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, co stanowi naruszenie przepisów ustawy o cenach.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że przepisy ustawy o cenach są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów. Nieznajomość przepisów lub ich niewłaściwa interpretacja nie zwalnia z obowiązku prawidłowego uwidoczniania cen oraz informacji o obniżonej cenie.

Ponadto należy zauważyć, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Nowelizacja ustawy o cenach w związku z implementacją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta (Dz. Urz. UE. L Nr 328, str. 7), dalej jako: „dyrektywa Omnibus”, wprowadzająca obowiązek podawania informacji o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki obowiązuje od 1 stycznia 2023 r. Strona, w

przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru, była zobligowana do przekazania konsumentom informacji o obniżonej cenie oraz informacji o cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości i w przypadku 10 partii produktów obowiązkom tym uchybiła.

Art. 4 ust. 2 ustawy o cenach zobowiązuje sprzedawcę do umieszczania informacji o najniższej cenie towarów objętych promocją, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki nie zaś samej ceny (wartości liczbowej), którą strona uwidoczniała, dlatego też wobec niejednoznaczności przedstawionych cen Wielkopolski WIIH uznał, że obowiązek ten nie został przez przedsiębiorcę dopełniony. Art. 4 ust. 2 ustawy o cenach wyraźnie wskazuje, iż w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru uwidacznia się w miejscu sprzedaży informację o obniżonej cenie oraz informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Przepis wyraźnie wskazuje na uwidocznienie informacji o poszczególnych cenach w przypadku ogłoszonej obniżki, a nie samych cen przedstawianych jako wartości liczbowe. Przepisy ustawy rozróżniają i wyraźnie określają, kiedy należy uwidaczniać cenę towaru, a kiedy informacje o cenach. Ustawodawca określił również miejsce uwidaczniania cen, czy też informacji o cenach w przypadku oferowania produktów w obniżonych cenach. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju wyraźnie wskazano miejsce, w którym należy je uwidaczniać. W pierwszej kolejności wymieniona została wywieszka, rozumiana w ww. rozporządzeniu jako etykieta, metka, tabliczka lub plakat (§2 pkt 4 ww. rozporządzenia). To na niej strona powinna uwidoczniać stosowne informacje o cenach. W przepisach dotyczących uwidaczniania cen nie została dopuszczona możliwość rozbicia informacji cenowej na cenę (wartość liczbową) podaną na jednej wywieszce i podania objaśnień do przedstawionej ceny, czy cen na drugiej wywieszce, zwłaszcza umieszczonych w dwóch zupełnie różnych miejscach w sklepie. Informacja cenowa winna być tak skonstruowana, aby nie zachodziła potrzeba stosowania dodatkowych wyjaśnień, czyli aby nie było wątpliwości, co do jednoznaczności przedstawionych cen.

W ocenie Prezesa UOKiK nie można uznać, że zastosowany przez przedsiębiorcę sposób prezentacji cen produktów oferowanych do sprzedaży jest jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, a strona sprostata nałożonym na nią obowiązkom. Z dwóch lub trzech cen umieszczonych bezpośrednio na etykietach nie wynika, która z nich jest najniższą ceną obowiązującą w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, a która ceną obowiązującą. Można to jedynie przypuszczać ze względu na umieszczone przy cenach daty. W ocenie Prezesa UOKiK umieszczenie przy wejściu, przy kasie czy na tablicy informacyjnej informacji „Ważne informacje dla Klientów o cenach na metkach produktów objętych obniżką” czyli plakatu objaśniającego znaczenie poszczególnych wartości liczbowych znajdujących się na etykietach nie spełnia wymagań dotyczących uwidocznienia informacji cenowych. Taki sposób prezentacji z całą pewnością nie jest czytelny dla konsumenta. Już sam fakt, że jest on zmuszony szukać wyjaśnienia co oznaczają poszczególne ceny w zupełnie innym miejscu w sklepie nie spełnia wymogów ustawy o cenach.

Organ drugiej instancji, zwraca uwagę, że to na przedsiębiorcy prowadzącym działalność handlową spoczywa m.in. obowiązek dopilnowania, by konsument bez podejmowania żadnych dodatkowych działań, za każdym razem, wraz z produktem otrzymywał wyczerpującą i konkretną informację o jego cenie (w tym przypadku cenie obniżonej oraz najniższej cenie obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości, tak aby mógł dokonać świadomego wyboru.

Zaakcentować należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Informacja dotycząca ceny określonego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Wymagania zawarte w art. 4 ww. ustawy dotyczą wszelkich towarów i usług oferowanych do sprzedaży.

Zdaniem Prezesa UOKiK wbrew stanowisku strony prezentacja cen towarów oferowanych w obniżonych cenach - oznakowane komunikatami „Wyprzedaż” oraz symbolem „%” z perspektywy konsumenta nie była jednoznaczna i zrozumiała. Prezesa UOKiK nie neguje, że strona uwidoczniała najniższą cenę z 30 dni na etykietach kontrolowanych wyrobów, tzn. jej wartość liczbową. Jednakże na etykietach lub opakowaniach uwidoczniono trzy lub dwie ceny przedstawione jako wartości liczbowe, bez podania wyjaśnień, czym one są i jaki jest ich charakter. Strona wskazuje, że na etykietach została podana najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki o czym świadczą m.in. daty wprowadzenia przecen widoczne na etykietach nad każdą ceną. Prezes UOKiK nie zgadza się z twierdzeniem strony, że konsument oglądając dany towar widział dwie ceny, przy czym niższa, wcześniejsza cena miałaby być zdaniem strony oczywistą dla konsumenta najniższą ceną z okresu 30 dni przed obniżką. Żaden konsument, nawet najbardziej uważny nie jest w stanie na podstawie umieszczonych na etykiecie samych wartości liczbowych stwierdzić, która z nich odpowiada najniższej cenie z okresu 30 dni przed obniżką. Natomiast umieszczone przy podanych cenach daty wymagałyby od konsumenta po pierwsze wiedzy, że są to daty, co nie jest oczywiste. Po drugie takie oznakowanie wymaga wnikliwej analizy zmian wysokości cen, w celu określenia, co oznaczają uwidocznione daty, a następnie ustalenia najniższej ceny z okresu 30 dni przed obniżką. Z pewnością konieczność dokonywania przez konsumentów takich analiz nie była intencją ustawodawcy określającego obowiązek, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o cenach.

Okoliczność naruszenia prawa jest w przedmiotowej sprawie bezsporna. Podawanie dwóch lub trzech cen na wywieszce bez jednoczesnego wskazania w tym samym miejscu, co oznaczają (w szczególności, która z nich jest najniższą ceną obowiązującą w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki) pozbawił konsumentów prawa do uzyskania należytej i pełnej informacji o cenie oferowanych towarach, które im niewątpliwie przysługiwały. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównywanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Zaznaczyć należy przy tym, że cena jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towarów. Uwidocznienie w miejscu prowadzonej sprzedaży dokładnych informacji cenowych oferowanych do sprzedaży towarów pomaga konsumentowi dokonać właściwego wyboru z uwzględnieniem jego sytuacji ekonomicznej. Brak podania wyczerpującej informacji cenowej ogranicza konsumentom możliwości świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru, co prowadzi do zagrożenia jego interesów.

Prezes UOKiK stoi na stanowisku, iż w przypadku gdy strona informowała o obniżce cen sprzedawanych towarów powinna podać informację o obniżonej cenie oraz uwidocznić również informację o najniższej cenie tego towaru, która składa się z dwóch elementów: cenie, jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (wartości

wyrażonej w zł) wraz z wyjaśnieniem co ta cena oznacza, czyli że jest to cena jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Tym samym zarzut naruszenia art. 4 ust. 2 ustawy o cenach w związku z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju należy uznać za bezzasadny.

Prezes UOKiK postanowił uwzględnić zgłoszony w treści odwołania wniosek Strony o przeprowadzenie dodatkowego postępowania dowodowego w trybie art. 136 § 1 Kpa. Przedsiębiorca wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentów opisujących sposób informowania przez stronę o najniższych cenach produktów w ciągu 30 dni przed wprowadzeniem obniżek, tj.:

- przykład stosowanej przez stronę informacji cenowej w przypadku produktów przecenionych jednokrotnie;
- przykład stosowanej przez stronę informacji cenowej w przypadku produktów przecenionych więcej niż jeden raz;
- dodatkowe wyjaśnienia dla konsumentów, w jaki sposób należy rozumieć stosowane przez stronę oznaczenia cenowe.

Po przeanalizowaniu treści przedłożonych dokumentów Prezes UOKiK stwierdził, że ww. dokumenty nie mogą stanowić potwierdzenia, że przedsiębiorca spełnia obowiązki jakie nakłada na niego art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach, gdyż jak wskazano wyżej i obszernie omówiono w ocenie Prezesa UOKiK umieszczenie na sali sprzedażowej a nie w bezpośredniej bliskości produktu (na etykiecie cenowej) objaśnienia znaczenie poszczególnych wartości liczbowych znajdujących się na etykietach nie spełnia wymagań dotyczących uwidocznienia informacji cenowych i nie jest czytelny dla konsumenta. Tak więc zmiana plakatów opisujących znaczenie informacji o cenach zamieszczonych na metkach produktów objętych obniżką nie ma znaczenia w sprawie.

W odwołaniu strona zarzuciła ponadto Wielkopolskiemu WIIH naruszenie art. 11 Prawa przedsiębiorców oraz art. 7a § 1 Kpa w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach poprzez ich niezastosowanie, wskutek czego organ pierwszej instancji rozstrzygnął na niekorzyść strony wątpliwości interpretacyjne dotyczące treści przepisu art. 4 ust. 2 ustawy o cenach, polegające na braku pewności, czy obowiązek podania najniższej ceny towaru przecenionego w ciągu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki może być zrealizowany jedynie poprzez umieszczenie dodatkowej, słownej informacji w tym zakresie na etykiecie przecenionego towaru.

Argumentując swoje zarzuty strona przywołała zasadę rozstrzygania wątpliwości prawnych na korzyść przedsiębiorcy, która została określona w art. 11 Prawa przedsiębiorców i stanowi powtórzenie zasady z art. 7a kpa. Zgodnie z art. 11 ust. 1 Prawa przedsiębiorców w przypadku, gdy przedmiotem postępowania przed organem jest nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy. Zasada ta nie oznacza jednak, że zawsze, gdy pojawiają się różne rozumienia normy prawnej, niezależnie od poprawności argumentacji, należy zawsze stosować wykładnię prawa korzystną dla przedsiębiorcy. Zasada ta będzie mieć zastosowanie, dopiero wówczas, jeśli mimo dokonania poprawnej metodologicznie i logicznie wykładni przepisu pozostaje kilka wyników wykładni, które mogą być uznane za prawidłowe (wyrok NSA z 5 lipca 2023 r., I GSK 1973/19).

Jak wskazano już wcześniej Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że w przypadku gdy strona informowała o obniżce cen sprzedawanych towarów powinna podać informację o obniżonej cenie oraz uwidocznić również informację o najniższej cenie tego towaru, która składa się z dwóch elementów: cenie, jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (wartości wyrażonej w PLN/zł) wraz z wyjaśnieniem co ta cena oznacza, czyli że jest to cena, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

W ocenie Prezesa UOKiK stwierdzony stan faktyczny, polegających na podaniu dwóch lub trzech cen i dwóch dat w formie cyfr bez żadnych opisów, czyli bez jednoczesnego wskazania, która cena jest ceną, którą konsument powinien zapłacić za produkt po obniżce, a która najniższą ceną jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki stanowi naruszenie przepisów ustawy o cenach.

Podsumowując zarówno stan faktyczny sprawy, jak i zastosowanie obowiązujących w sprawie przepisów nie wywołuje trudności czy wątpliwości. Fakt, że strona ma odmienne zdanie co do interpretacji obowiązujących przepisów, nie oznacza że istnieją wątpliwości co do normy prawnej. Wydana przez Wielkopolskiego WIIH decyzja odpowiada prawu i jest wynikiem błędnych działań strony, a nie wątpliwości co do treści obowiązujących przepisów.

Jako kolejny zarzut strona wskazała naruszenia art. 7, 77 § 1 i 80 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej poprzez wybiórcze i dowolne zamiast wszechstronnego i swobodnego rozpatrzenie materiału dowodowego zebranego w sprawie, wskutek czego organ za udowodnioną okoliczność uznał nieprawidłowości w zakresie przekazywania przez stronę informacji o najniższej cenie z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, polegające na niewidocznieniu takiej informacji, podczas gdy z całości materiału dowodowego wynika, że:

- liczbowa informacja o najniższej cenie obowiązującej w ciągu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki była uwidoczniiona na metce każdego z produktów,
- dodatkowa informacja słowna o najniższej cenie z 30 dni przed obniżką została udostępniona w bezpośredniej bliskości produktów.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK zauważa, że ww. przepisy Kpa określają zasady postępowania administracyjnego. Stanowią one m. in., że organ administracji publicznej jest zobowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy zaś określona sprawa oceniania jest na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego.

W ocenie Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie, Wielkopolski WIIH postępował w zgodzie ze wskazanymi wyżej regułami postępowania administracyjnego, opierając się na bezsprzecznych ustaleniach postępowania kontrolnego. Organ pierwszej instancji podjął wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Ustalenia kontroli zostały udokumentowane w protokole kontroli z 25 września 2023 r. (nr akt: D/KO.UH.8361.103.2023). Zgodnie art. 76 § 1 kpa protokół kontroli jest dokumentem urzędowym. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z

kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny.

Z protokołu kontroli sporządzonego przez Wielkopolskiego WIIH wynika, że w dniu kontroli tj. 12 września 2023 r. wytypowano do kontroli 10 partii produktów oferowanych w obniżonych cenach i znajdujących się na wieszakach, stojakach lub na półkach regałowych, nad którymi na czerwonych plakatach umieszczono napis: „Wyprzedaż” oraz znak „%” oraz wskazanie ceny od... Na etykietach lub opakowaniach tych produktów uwidocznione zostały dwie ceny (bez przekreśleń) lub trzy ceny (w przypadku dwóch czerwonych metek cena przy kodzie kraju została przekreślona). Ceny znajdowały się przy kodzie kraju jako oryginalny nadruk na etykiecie/opakowaniu produktu oraz na naklejonych na etykietę lub opakowanie czerwonych metkach (6 produktów) lub dwóch czerwonych metkach (2 produkty) lub jednej metce w kolorze białym i drugiej czerwonej (2 produkty). Ponadto na naklejonych na produktach metkach (białych i czerwonych) podano, jak ustalono w toku kontroli daty, od których obowiązuje dana cena. Podane ceny (dwie lub trzy) jak i daty nie posiadały wyjaśnień czego dotyczą (na metkach znajdowały się jedynie cyfry bez żadnych opisów). Przy wejściu do sklepu, przy stanowisku kasowym oraz na tablicy informacyjnej za stanowiskiem kasowym umieszczona została informacja „Ważne informacje dla Klientów o cenach na metkach produktów objętych obniżką”. Informację przedstawiono zarówno w formie opisowej jak i graficznej. Ponadto dla 5 z kontrolowanych produktów sprawdzono prawidłowość podania ceny produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, ustalając, że dla jednego z nich uwidoczniona ww. cena była niezgodna z historią księgową sprzedaży. Strona prawidłowo pouczona o swoich prawach nie wniosła żadnych uwag do ustaleń kontroli zawartych w protokole kontroli.

Prezes UOKiK zauważa również, że akta sprawy dokumentują ustalony stan faktyczny, jego analizę oraz wnioski organu pierwszej instancji. Z akt tych jednoznacznie wynika, że w toku postępowania kontrolnego stwierdzono naruszenie określonych przepisów prawa oraz ustalono podmiot odpowiedzialny za popełnienie tego czynu. Strona została powiadomiona o toczącym się postępowaniu administracyjnym i prawidłowo pouczona o przysługujących jej prawach, z czego nie skorzystała. Organ pierwszej instancji wyjaśnił podstawy prawne decyzji wraz z przytoczeniem przepisów prawa oraz przedstawił tok rozumowania.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 października 2023r., I OSK 1339/20 orzekł: „Zasada prawdy obiektywnej, wyrażona w art. 7 KPA, skonkretyzowana w art. 77 § 1 KPA wskazuje, iż organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie działania niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są także w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać, ale i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Działania podejmowane w ramach wskazanych wyżej obowiązków mają na celu dokonanie ustaleń, pozwalających na prawidłowe zastosowanie prawa materialnego. Oznacza to, że to normy prawa materialnego wskazują, jakie fakty mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wyznaczają tym samym zakres postępowania dowodowego i zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla załatwienia sprawy.”

Organ drugiej instancji jeszcze raz wskazuje że, celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług.

Naruszenie obowiązku informacyjnego przez stronę polegało na niepoinformowaniu konsumentów, która cena na przywieszce cenowej jest ceną po obniżce (ceną sprzedaży wymienioną w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach), a która najniższą ceną, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (wymienioną w art. 4 ust. 2 ww. ustawy). W sytuacji, gdy na etykiecie cenowej uwidoczniono dwie ceny lub trzy ceny, obowiązkiem strony było objaśnienie konsumentom co oznacza każda z nich. Co do zasady cena sprzedaży nie wymaga objaśnienia, natomiast objaśnienia wymaga najniższa cena, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Podobnie, gdy przedsiębiorca uwidoczni więcej niż jedną cenę na etykiecie, wszystkie pozostałe ceny wymagają objaśnienia. Najniższa cena, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki powinna być wyszczególniona w tym samym miejscu gdzie podana jest cena obniżona i też tam powinna być objaśniona a nie „w pobliżu”. Konsument nie powinien być zmuszony do podejmowania żadnych dodatkowych działań, aby zapoznać się z ceną sprzedaży (cena po obniżce) i najniższą ceną z 30 dni przed wprowadzeniem promocji lub dowiedzieć się co wskazują poszczególne oznaczenia na etykietach.

Tym samym nie ulega wątpliwości, że umieszczenie na czerwonych i białych naklejkach jedynie wartości liczbowych bez wskazania do czego się odnoszą powoduje naruszenie art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 ustawy o cenach poprzez uwidacznianie cen, w tym najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Natomiast uwidocznienie przy jednym produkcie najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki niezgodnej z historią księgową sprzedaży, należy uznać za brak uwidocznienia tej ceny i naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

Prezes UOKiK nie zgadza się z twierdzeniem strony, że o braku wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz przyjęciu za udowodnioną okoliczność, której ten materiał przeczy, świadczy wniosek Wielkopolskiego WIIH o rzekomym pominięciu na metkach zakwestionowanych produktów informacji o najniższej cenie z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Prezes UOKiK analizując całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdza, że Wielkopolski WIIH wydając decyzję z 15 maja 2024 r. uwzględnił wszystkie okoliczności sprawy, a strona nie przedstawiła żadnego dowodu podważającego ustalony przez organ pierwszej instancji i udokumentowany w protokole kontroli z 25 września 2023 r. (nr akt: D/KO.UH.8361.103.2023) stan faktyczny. Przy czym Wielkopolski WIIH oceniając zebrany materiał dowodowy uznał, że dla wszystkich 10 skontrolowanych produktów strona nie uwidoczniała informacji o najniższej cenie z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Natomiast w ocenie Prezesa UOKiK strona w przypadku 9 produktów wywiązała się częściowo z tego obowiązku, umieszczając w na etykiecie cenowej jedynie wartość liczbową najniższej ceny z 30 przed wprowadzeniem obniżki, a nie wskazała na etykietach (opis słowny), która z dwóch lub trzech cen jest właśnie najniższą ceną, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Natomiast w przypadku jednego produktu dla którego strona uwidoczniała najniższą cenę z 30 dni niezgodną z historią księgową sprzedaży, organ drugiej instancji uznał, że przedsiębiorca całkowicie nie wywiązał się z nałożonego obowiązku. Tym samym organ drugiej instancji uznał, że przedsiębiorca uwidocznił informacje cenowe w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości i orzekł jak w sentencji.

Odnosząc się do zarzutu strony, że konieczność umieszczenia każdorazowo na metce produktu sformułowania „najniższa cena z 30 dni przed obniżką”, w języku polskim, godzi w

zasadę swobodnego przepływu towarów wynikającą z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej z dnia 9 maja 2008 r., dalej „TFUE” Prezes UOKiK informuje, że ustawa o cenach chroni przede wszystkim prawa konsumentów. Zgodnie z art. 169 ust. 1 TFUE „dążąc do popierania interesów konsumentów i zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, Unia przyczynia się do ochrony zdrowia, bezpieczeństwa i interesów gospodarczych konsumentów (...)”. Z kolei z art. 169 ust. 4 TFUE wskazuje, że „Środki przyjęte na podstawie ustępu 3 nie stanowią przeszkody dla Państwa Członkowskiego w utrzymaniu lub ustanawianiu bardziej rygorystycznych środków ochronnych”. Zatem państwa członkowskie mogą ustanawiać w swoich krajach bardziej rygorystyczne środki ochronne w stosunku do prawa konsumenckiego. Stąd też wymagania w stosunku do przedsiębiorców w zakresie realizacji obowiązków informacyjnych względem konsumentów mogą, zgodnie z postanowieniem art. 169 ust. 4 TFUE być wyższe w Polsce niż w innych krajach członkowskich.

Za bezzasadny należy również uznać zarzut błędnego zastosowania art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, ponieważ jak wielokrotnie już wykazano wcześniej, ustalenia kontroli w sposób niebudzący wątpliwości pozwalają stwierdzić, że strona naruszyła art. 4 ust. 1 i 2 ww. ustawy, a w konsekwencji właściwe i konieczne było zastosowanie art. 6 ust. 1 ww. ustawy skutkujące wydaniem zaskarżonej decyzji wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu sprawy nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w ramach instytucji przewidzianej w art. 189f Kpa.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W przedmiotowej sprawie strona nie usunęła stwierdzonych nieprawidłowości. Wagi naruszenia prawa nie można było uznać za znikomą ponieważ w trakcie kontroli ustalono, że przedsiębiorca uwidoczniał ceny w sposób naruszający przepisy dotyczące uwidaczniania cen przy 10 produktach na 10 skontrolowanych, co stanowi 100 % wszystkich skontrolowanych. Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów lub usług konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację cenową. Przedsiębiorca ogłosił obniżkę ceny dla konkretnych produktów, a tym samym był zobowiązany do podania informacji o obniżonej cenie oraz informacji o najniższej cenie tego produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o cenach, co wskazano wcześniej, jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Jak już wskazano wcześniej wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów miały na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen, a także stworzenie identycznych warunków dla podmiotów prowadzących działalności gospodarczą. Tym samym obie przesłanki nie zostały spełnione. W związku z powyższym

organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Wielkopolski WIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Wielkopolskiego WIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 kpa nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem dla 100% skontrolowanych produktów o obniżonej cenie uwidoczniała ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości oraz w jednym przypadku nie uwidoczniała najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z 25 lipca 2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ jednoznaczna i niebudząca wątpliwości cena, jak również najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Podsumowując Prezes UOKiK podkreśla, że niezrealizowanie obowiązków wskazanych w ustawie o cenach zgodnie z jej art. 6 ust. 1, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zatem stwierdzenie - udowodnienie braku informacji w zakresie cen, jak też sprzecznego z ustawą sposobu ich uwidocznienia - jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Powyższa ustawa nie przewiduje przy tym możliwości badania przez organy Inspekcji istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L z 1998 r. Nr 80) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012 r., II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami cenowymi, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa.

Art. 6 ustawy o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 ww. ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości oraz okoliczności podniesione przez przedsiębiorcę, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Nałożona kara pieniężna w wysokości 4 000 zł, nie została wymierzona w maksymalnej wysokości, lecz w kwocie stanowiącej 20% maksymalnej kwoty, tj. 20 000 zł przewidzianej

ustawowo. Wymierzona kara spełni jednak w sposób właściwy funkcje dyscyplinujące i represyjne, a także prewencyjne tak aby nie dochodziło do naruszania prawa w przyszłości i jest adekwatnym środkiem reakcji administracyjno-prawnej na ujawnione naruszenie prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę wniosek strony o uchylenie decyzji w całości i umorzenie postępowania w pierwszej instancji jest niezasadny.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz.

935); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/